

РЕШЕНИЕ

№ 1558

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20211110216724 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН

Образувано е по жалба от „В.“ ЕООД, ЕИК №№№№№, представлявано от ЙО. ЙО. В. – управител срещу наказателно постановление № 126/17.08.2018 г., издадено от Р. Д. Ж. – председател на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на основание чл. 336 във вр. с чл. 335 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС, обн. в ДВ бр. 41 от 22.05.2007 г./ на търговското дружество е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 261, ал. 1, изр. 1 ЗЕС.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебното заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, представлява се от адв. П. С. от САК, с пълномощно по делото,

която поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от юрк. Емил Мутафчиев, с пълномощно по делото, който пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на неизпълненото правно задължения, в каквато насока изтъква конкретни аргументи.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Производството пред настоящата инстанция е второ поред, след като с решение № 6702/15.11.2021 г. по КНАХД № 5565/2021 г. по описа на АССГ, XVIII касационен състав е отменено решение от 15.03.2021 г. по НАХД № 1941/2019 г. по описа на СРС, НО, 97 състав и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания по прилагане на процесуалния закон.

С акт за установяване на административно нарушение № П-247/13.07.2018 г., съставен от С. Д. П. – инспектор в ГД „Контрол на съобщенията“ при КРС и в присъствието на свидетелите А. И. И. и В. М. Х. е констатирано, че на 16.04.2018 г. жалбоподателят „В.“ ЕООД е осъществил от стационарен телефонен номер 024515052 повикване за целите на директния маркетинг и реклама с цел представяне и предлагане на услугите на търговско дружество „А. Ф.“ ООД до телефонен номер №№№№№№, чийто абонат е лицето В. М. Х., без да е получил предварителното съгласие на абоната.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 261, ал. 1, изр. 1 ЗЕС, като препис от него е връчен на същата дата на упълномощен представител на въззивника.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 126/17.08.2018 г. от Р. Д. Ж. – председател на КРС, с което на основание чл. 336 във вр. с чл. 335 ЗЕС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя „В.“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 261, ал. 1, изр. 1 ЗЕС.

Препис от НП е връчен на упълномощен представител на търговското дружество на 14.01.2019 г., видно от отбелязването в санкционния акт, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана чрез наказващия орган в законоустановения 7-дневен срок на 21.01.2019 г., видно от поставения входящ номер върху нея.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай оспореното НП е съставено при наличието на допуснато неотстранимо съществено процесуално нарушение, от категорията на абсолютните, довело закономерно до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател, което предполага цялостната му отмяна на формално основание.

Съдът служебно констатира, че процесното НП е издадено от

некомпетентен орган, имайки предвид, че не са представени писмени доказателства относно назначаването на Р. Д. Ж. за председател на КРС, респективно такива за встъпването му в длъжност, въпреки отправеното искане от съда в очертаната насока с разпореждането за насрочване на делото. От въззиваемата страна са представени единствено доказателства за назначаването на И. И. Д. за председател на КРС на 22.11.2018 г. и за встъпването му в длъжност на 26.11.2018 г., но повече от очевидно същите касаят различно физическо лице и са последващи издаването на атакувания санкционен акт на 17.08.2018 г.

Липсата на компетентност, независимо от нейните разновидности – материална, персонална, териториална или по време, представлява хипотеза, граничеща с недопустим административен произвол. Органите на изпълнителната власт могат да упражняват функциите си дотолкова, доколкото това е предвидено в съответния нормативен акт. Напускайки тези рамки, действията им се окачествяват като незаконосъобразни и представляват неправомерно вмешателство в чужда правна сфера.

Визираният драстичен процесуален порок поначало представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, но въпреки това следва да се подчертае, че според настоящия съдебен състав напълно резонни се явяват и възраженията в жалбата, касателно непосочване от страната на административните органи на мястото на твърдяното нарушение и несвършенствата при неговото фактическо описание.

Не бива да има спор, че мястото на извършеното нарушение представлява съществен реквизит от възведеното „административно обвинение“, тъй като освен, че фиксира неговия териториален обхват, предопределя и компетентността на актосъставителя, имайки предвид изричната разпоредба на чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на КРС и на нейната администрация /обн. в ДВ бр. 51 от 19.06.2018 г., издаден от председателя на КРС/. Отсъствието на процесната информация рефлектира неблагоприятно върху правото на защита на жалбоподателя, в частност правото му да узнае параметрите на претендираната спрямо него отговорност, като наред с това препятства извършването на преценка от страна съда, досежно териториалната компетентност на актосъставителя, която в случая е

част от обособеното структурно звено – Пловдив, а това мотивира извод, че АУАН също е съставен от некомпетентен орган.

На следващо място – от прочита на АУАН и НП е видно, че липсва каквато и да било конкретика относно естеството на осъщественото повикване, за да се достигне до умозаклучение, че същото е било предназначено за целите на директния маркетинг и реклама, което от своя страна да породи реципрочно необходимостта от получаване на предварителното съгласие на абоната. Едва на етапа на съдебното следствие при разпита на свидетеля С. П. се изяснява какви са били представените и предлагани услуги на търговско дружество „А. Ф.“ ООД, който подход е незаконосъобразен, доколкото поставя въззивника в положение на процесуална изненада, ограничавайки правото му на защита. Предметът на доказване се очертава от АУАН и издаденото въз основа на него НП, поради което е процесуално недопустимо същият да се надгражда впоследствие от инкорпорирания в административнонаказателното производство доказателствен материал.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно, а това обстоятелство обезпредметява обсъждането на останалите релевирани от страните доводи, в т.ч. и относно неговата правилност.

Имайки предвид, че в представеното по делото пълномощно за процесуално представителство от адв. П. С. от САК не е видно да е уговорено възнаграждение, липсват и доказателства за реалното заплащане на такова, съответно невъзможността правна помощ на юридически лица да бъде оказана при условията на чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, то не следва да се присъждат разноски /в този смисъл вж. **т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. на ОС на Гражданска и Търговска колегии на Върховен касационен съд, докладчик-съдиите Елеонора**

Чаначева и Албена Бонева, приложимо в настоящия случай на основание чл.78, ал.5 ГПК във вр. с чл.143 и чл.144 АПК във вр. с чл. 63д, ал. 1 ЗАНН/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 126/17.08.2018 г., издадено от Р. Д. Ж. – председател на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на основание чл. 336 във вр. с чл. 335 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС, обн. в ДВ бр. 41 от 22.05.2007 г./ на търговско дружество „В.“ ЕООД, ЕИК №№№№№№, представлявано от ЙО. ЙО. В. – управител е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 261, ал. 1, изр. 1 ЗЕС, като **незаконосъобразно**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____